

[Arbejdsministeren]

enig lønmodtagerbevægelse i Danmark har krævet gennemført, vil betyde, at man presser de ældre lønmodtagere ud af arbejdsmarkedet, sige: har man hørt tilsvarende, når det gælder førtidspensionsordninger for tjenestemænd, fede pensionsordninger for advokater og andre selvstændige? Har disse fremskridt, som man har kunnet gennemføre i kraft af en overlegen økonomisk baggrund, har disse ordninger været udlagt som et pres på de pågældende for at få dem fjernet fra arbejdsmarkedet? Er det ikke fantastisk, at når vi nu skaber lighed, sådan at en almindelig ufaglært og faglært arbejder får de samme muligheder, som advokater, selvstændige, højt-lønnede tjenestemænd og funktionærer altid har haft, så taler man om, at det i virkeligheden er ensbetydende med, at vi vil presse de pågældende ud af arbejdsmarkedet?

Må jeg også til hr. Glistrup sige, at det forekommer fantastisk, at hr. Glistrup foretrækker en finansiering via indkomstskatten og forbrugsbeskatningen, fremfor at den produktion, der har skabt problemerne i forbindelse med nedslidningen, kommer til at bære sin del af byrden. Det er dog kun nettoudgifterne, det drejer sig om.

Jeg vil gerne til hr. Holm sige, at vi er villige til at se på administrationen af ordningen, også sådan, at de mennesker, der uforvarende kommer til at overskride 200 timers grænsen, ikke automatisk bliver kastet ud af efterlønsordningen. Men jeg må samtidig selvfølgelig understrege, at vi må tilrettelægge en så effektiv kontrol, at der ikke kan ske misbrug af ordningen.

Må jeg også til fru Grethe Fenger Møller sige, at der jo var en verden til forskel mellem fru Grethe Fenger Møllers indlæg her i dag, som var gennemsyret af negative holdninger med hensyn til at hjælpe de ældre på arbejdsmarkedet, og så den tale, som hr. Ninn-Hansen på det konservative folkepartis vegne holdt ved dette forslags første behandling i april. Nu er alle døre lukket. Nu er der ingen mulighed for, at de konservative vil hjælpe de ældre ved at støtte forslaget om efterløn.

Jeg har allerede sagt flere gange, men jeg vil gerne gentage det: dette forslags hensigt og effekt vil ikke være at presse de ældre ud af arbejdsmarkedet, men gøre det til en frivillig sag for de ældre selv at kunne fastsætte det tidspunkt, de vil forlade arbejdsmarkedet

på. I dag, hvor alternativet er den førtidige folkepension, har de jo ikke noget frit valg med hensyn til at forlade arbejdsmarkedet, når de selv ønsker det.

Man siger om de konservative partier i Europa, og måske også om det konservative folkeparti, at der er en stadig modsætning mellem på den ene side interessen for funktionærernes og andre lønmodtagergruppers interesser, og på den anden side interessen for arbejdsgivernes interesser. Man ved, at funktionærerne har været positive over for efterlønsforslaget, og jeg tror også, det var baggrunden for hr. Ninn-Hansens positive holdning i foråret. Man ved også, at arbejdsgiverne har været negativt indstillet. Nu ser det ud til, at Dansk Arbejdsgiverforening har vundet kampen inden for det konservative folkeparti, og det kan man jo kun beklage, da det sker på bekostning af de lønmodtagerinteresser, som bl. a. funktionærerne repræsenterer.

Jeg vil gerne til hr. Melchior sige, at vi har været glade for den imødekommende holdning, som centrum-demokraterne har indtaget under hele behandlingen, selv om jeg synes, at nogle af hr. Melchiors punkter gik lovlig vidt. I en nærmere drøftelse vil vi selvfølgelig ikke afvise at diskutere enkeltpunkter, man måtte rejse. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige hr. Melchior tak for det arbejde, han har gjort for at få denne efterlønsordning op at stå.

Jeg vil også sige tak til hr. Ole Henriksen, for at han dog trods alt stadig har en vis positiv holdning til en forbedring af lønmodtagernes vilkår her i samfundet, selv om jeg må beklage, at han foretrækker en ordning, administreret af bistandkontorerne fremfor en, administreret af de faglige organisationer, og at han forestiller sig en social ordning i stedet for en arbejdsmarkedspolitisk ordning, som jo bl. a. lønmodtagerorganisationerne har været inde på.

Hr. Jørgen Jensens indlæg bekræftede til fulde den skepsis, mange af os længe har haft over for det, man kalder det andet flertal i folketinget. Skulle man gøre hr. Jørgen Jensens indlæg og det indlæg, der kom fra retsforbundets ordfører og fra venstresocialisternes ordfører, op, så er der intet andet flertal, der vil hjælpe lønmodtagerne i dette land med at få sig en efterlønsordning.